

τὴν ἡ μὲ τὸν Περικλέτον, νὰ παρακολουθήσωσι τοὺς ἀγῶνας τῶν Τοπάλων, νὰ καγγάζουν πρὸ τῆς διερχομένης Καμήλας...

★

“Α, ἐδώ σταθῆτε! Μὲ τὴν Καμήλαν γελῶ καὶ ἔγω. Εἶνε τὸ μόνον, τὸ ὄποιον ἐκ τῶν ἀθηναϊκῶν Ἀπόκρεων μὲ δυσαρεστεῖ ὀλιγάτερον. Οἱ ὅγκοις ἑκείνος ὁ παράδοξος, ὁ ἄξεστος, ὁ ῥύπαρος, ὁ ῥάκενδυτος, ἀσκεὶ περίεργον ἐπὶ τῶν νεύρων μου. Κάτωθεν τοῦ πανίου, τοῦ καλύπτοντος τὸ πελώριον σῶμα, φαίνονται τέσσαρες πόδες ἀνθρώπων, πολλάκις γυμνοί. Αὐτὸς σκέπασμα ἂλλον μακρότερον, θά ἐκάλυπτε τὴν ἀπρέπειαν αὐτήν. Άλλα θὰ ἔλειπεν οὕτως ἔν στοιχεῖον γέλωτος σημαντικόν. Βλέπεις τοὺς πόδας καὶ ὁ νοῦς σου πηγαίνει ἀμέσως εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τὸν ἔνα ὄπίσω, ὁ ὄποιος δὲν βλέπει καθόλου καὶ περιπατεῖ ὅπου τὸν σύρουν. — τὸν ἄλλον ἐμπρός, ὁ ὄποιος βλέπει ἀπὸ τὴν βάσιν τοῦ τεραστίου λακιοῦ καὶ διευθύνει τὸ τέρας καὶ χειρίζεται τὸν μηχανισμὸν δι’ οὐ ἀνοιγολείει τὸ στόμα καὶ ψαρεύει τὰ καπέλα τῶν διαβατῶν καὶ τὰ πορτοκάλια τοῦ μανάβη. Συλλογίζεσαι ἐπίσης πόση ὄμονοια είνει χρεία νὰ συγκρατῇ ἑκεὶ μέσα τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἀποτελοῦντας ὄμοιον ἐν ζώον, καὶ ουντάζεσαι τί θὰ ἐγίνετο τὸ κακόμοιρον αὐτό, ἢν ἔξαρνα μίας ἔρις τοὺς ἔκκαψεν νὰ τραπῶσι διευθύνεις ἀντιθέτους... Άλλ’ είνει σπάνιατὰ παραδείγματα τοιαύτης συμφορᾶς καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὸ τέρας ὄρθιοποδεῖ σῶν καὶ ἀκέραιον καὶ περιάγει τοὺς ὕθους του δι’ ὅλων τῶν ὄδων ὑψοῦν καὶ γαμηλόνον τὴν κεφαλήν. Δὲν ὑπάρχει κωμικότερον θέαμα ἀπὸ τὴν ὄπισθιογέρησίν του καὶ ἀπὸ τὸν χορόν του. Τὰ παιδία, τὸ παρακολουθοῦσυν ἀπὸ γειτονιάς εἰς γειτονιάν ἐν βοῇ καὶ ἀλαλαγμῷ. Καὶ ὁ νταΐρες κτυπᾷ καὶ ὁ καμπολιάρης ψάλλει:

Πορτοκάλι ψάρεψε,

“Ωχ κυρά κτυπάνω...

Καὶ τὰ παιδία γελοῦν καὶ ἔνας ἐλεεινὸς καταμουντζούρωμένος περιφέρει τὸν δίσκον του καὶ συνάζει πεντάλεπτα, γελῶν καὶ σύτος διὰ τὸ θέαμα, τὸ ὄποιον ζητεῖ νὰ τὸν πληρώσουν...

★

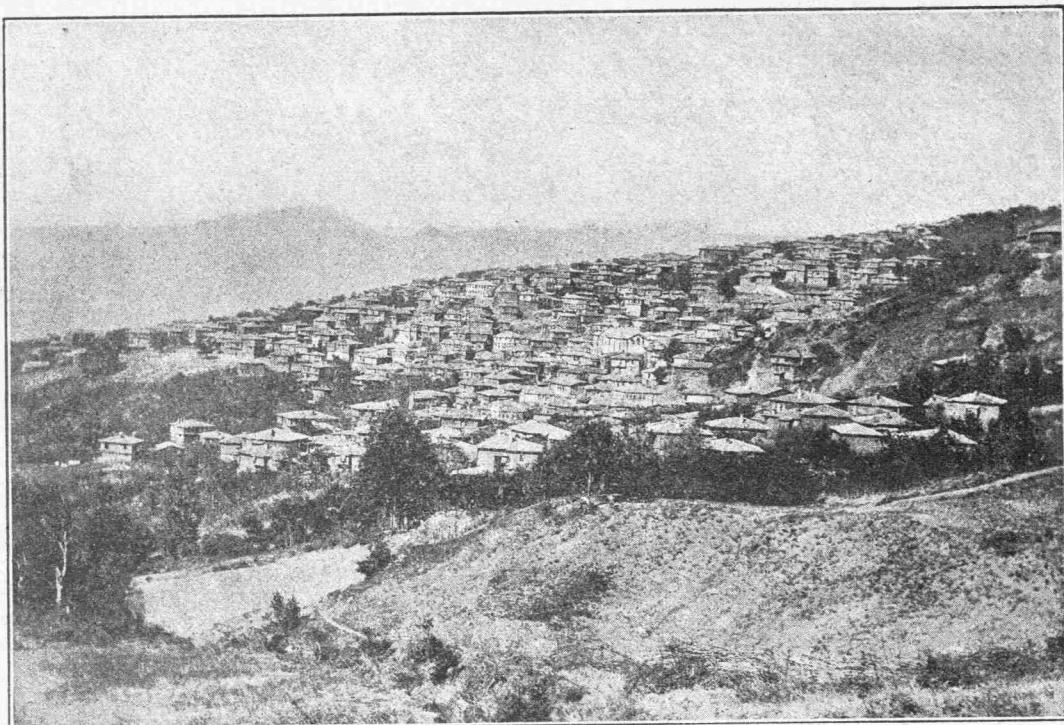
Φέτος αἱ Ἀπόκρεω προμηνύονται ἀρκετὰ ψυχραὶ — ὅγι: ὑπὸ τὴν ἐπούλιν τοῦ κακιοῦ βέβαια, ὁ ὄποιος δικτηρεῖται γλυκύς. Τὰ πένθη καὶ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις λέγουν ὅτι συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ λείπῃ ἡ ὄρεξις ἡ μεράλη καὶ ἡ κίνησις. Οἱ γροὶ σχετικῶς ἀραιοὶ καὶ ὅγι: λαμπροὶ — ὄμιλος ἀντικειμενικῶς τόρος· κομιτάτον, ἐμψυχόνον τὸν ζηλὸν τοῦ κόσμου, δὲν ἐσυστήθη νέκρωσις καὶ ἐγκατάλειψις. Η ἀπόπειρα τοῦ γαλλενίσμου τῶν ἀθηναϊκῶν Ἀπόκρεων, ἡ ὄποια ἐγένετο πρὸ τινῶν ἔτων, είνει χρεία νὰ ἐπαναληφθῇ. Τὸ ρεῦμα ἡτο ἀνίσχυρον.

ΤΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

Ο Ημεροδός καὶ η Κινίνη

Εύρεθη τέλος ἡ ἔξηγησις τῆς θεραπευτικῆς ιδιότητος τῆς κινίνης εἰς τοὺς διαλειπόντας πυρετούς. Ή κινίνη ἐφαρμοζομένη κατὰ τῶν πυρετῶν εἴνε ως γνωστὸν ἐκ τῶν ὀλιγίστων ἐκείνων φαρμάκων τῆς θεραπευτικῆς, ὃν ἡ ἐνέργεια είνε απολύτως ἀσφαλής.

Τῶν ἐνέργειῶν αὐτῆς τούτων ἔξηγουν μέχρι τοῦδε, παραδεγμάτευσι τὴν κινίνην ως μέσον ἀντινευρικὸν ἔσχασκούν εὐνοϊκὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν διαφόρων ἀγράστων λειτουργιῶν, αἵτινες κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαλειπόντων πυρετῶν παρατηροῦνται συμβατίσουσαι: ἐν τῷ νευρικῷ συστήματι. Κατὰ τὸ ἔτος 1867 παρέσχεν ἡδη ὁ ἐν Βόνη ο καθηγητὴς Κάρολος Βιντζέτος ἐξηγησιν τῆς ἐνεργείας τῆς κινίνης, ἦτις τότε μὲν μὴ τυχοῦσα μεγάλης προσοχῆς, ἀναδεικνύεται τώρα μόλις ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ὄρθοτητι, διότι ἀνεκαλύφθη ὅτι τὸ αὔτιον τῶν διαλειπόντων πυρετῶν εἴνε ὄν τῆς κακοτάτης βαθύμιδος, ἦτοι τὸ Plasmodium malariae ἀνηκον εἰς τὴν τάξιν τῶν πρωτοζώων ἡ ἀμοιβών. Κατ’ ἐκείνην ἡδη τὴν ἐποχὴν είγεται ἡ θεραπεία τῆς κινίνης, ὅτις τὸν δηρογλωρικὴν κινίνην είνε ισχυρὸν δηλητήριον διὰ τὰ πρωτοπλάσματα σπονμένων φυτῶν, ἐνεργεῖ καὶ λίγα καλυτικῶν εἰς διαφόρους ζυμωτικάς καὶ σηπτικάς δόσεις ἀπέδειξε προσέτι τὴν δηλητηριότητα τῆς κινίνης διὰ τὰ πρωτοζώα τοῦ γλυκέος διδαστος. “Οταν κι κινήσεις αὐτῶν εἴνε ἐν πλήρει κυκλοφορίᾳ καὶ προσθέσωμεν τότε τὴν λίγα ἀραιὰ διάλυσην κινίνης, παρατηροῦμεν ὅτι αἱ μὲν κινήσεις παύουσιν αὐτοστιγμούς, τὰ δὲ ζωάρια καταστρέφονται μετ’ ὀλίγον. Καὶ εἰς τὴν ἀραιοτάτην διάλυσην τῆς κινίνης μέχρις 1 εἰς 30.000 παρατηρεῖται ἡ αὐτὴ ἐνέργεια, ἀροῦ παρέθυωσιν ὅμως ὥραι τινες. Ο Βιντζέτος συνεπέρανε τότε ὅτι ἡ κινίνη δὲν ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ὅλλα καταπαύει τοὺς διαλειπόντας πυρετούς καὶ πάντα τὰ συμπτώματα αὐτῶν, ἐπομένως καὶ τὰς παρεμπιπτούσας προσθολάζεις, παραλύουσα τὴν αἰτίαν αὐτῶν, ἦτις πιθανώτατα εἴνε κατώτατός τις ὄργανοισμός. Η προϋπόθεσις αὗτη ἐπηλήθευσε μετὰ παρέλευσιν 25 περίπου ἔτων. Ο Λαζεράν ο εύρων τὸ πλασμόδιον τῶν διαλειπόντων πυρετῶν, ἀπέδειξε προσέτι ὅτι μόλις ὁ πάσχων λάθη κινίνην, ἔξαρχην ζετεῖ: ἐκ τοῦ αἷματος αὐτοῦ ὁ ὄργανοισμὸς οὔτος, ὅστις ζῃ ἐντὸς τῶν ἐρυθρῶν αἷμασφριδίων, καὶ ὅτι κατὰ τὴν κινίνην μεσονταί ταῦτα. Εἶτα μίζωμεν μίαν σταγόνα θεικῆς ἡ θεραπεία τοῦ πάσχοντος, πάχυσσαν ὄμιλος αἱ κινήσεις τοῦ μικροῦ τούτου παρασίτου, μετατάχθη μένου εἰς πτώμα. Οὕτως ἡ θεραπεία τῶν πυρετῶν διὰ τῆς κινίνης γίνεται νῦν συστηματικῶς ἐπιστη-

ΟΡΤΑΚΙΟΙ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

μονική, ἐν φέτῳ μόνον πρακτική πρόστερον, γνω-
σιείστης τῆς ἀρχαικῆς αἰτίας τοῦ δικλείποντος πυ-
ρετοῦ. Ήδη δὲ ιστορική τότε μόνον θά γίνη τελεία
ἐπιστημονική, ὅταν είναι εἰς θέσιν νὰ εὑρίσκῃ τὴν ἀρ-
χικὴν αἰτίαν πάσσης νόσου.

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

· Ο Τυλέγραφος καὶ οἱ Κινέζοι ·

Τὰ τηλεγράφικὰ σύρματα ἐν Κίνᾳ τίθενται πάντας ὑπὸ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς, ἢ λόγος δεῖ διὸ οἱ συ-
νήθεις πάλιοι καὶ τὰ ἐναέρια σύρματα, ὃν ἀρθίσει
παχὺς τὸ εὐρωπαῖκὸν ἔδαφος, δὲν εἶναι ἔργα τὰ εἰς
τὴν γῆραν τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου εἴναι περίεργος.
Δὲν ὑπάρχουσι κοινητήρια ἢ νεκροταφεῖα ἐν Κίνᾳ,
ἴκαντα τὸ δίσημον ὄπατο τοὺς νεκρούς της εἰς
τοὺς δίσημους κύπρους. Οἱ νεκροὶ πρόσφοντο εἰν
τοιαύτῃ τῷηῇ καὶ σεβασμῷ τηροῦνται παρὰ τοὺς κα-
τόλοις τοῦ Οὐρανίου Κράτους, ὥστε σκιά τις πί-
πτουσα ἐπὶ τοῦ τάφου ἴνσε τὸν προσγόνιον θεωρεῖται
ῶς μέρις καὶ σύδενα τρέπον δινημένη νὰ συγχωρηθῇ.
“Οτε δὲ ἡ πρώτη τηλεγραφικὴ Ἐπικρία τῆρις γίνεται
ἐμπηγνύη πάλιος ἐξ ὧν νὰ ἐντείνη τὰ σύρματα,
ἴναμέσθη τοι τί συνάπτει τούτων βεβιάστεται
θά πειπτον ακτά τινας ὡραν τῆς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ
τάφου τῶν προσγόνων Κινέζου τινες, καὶ ἀδιάλει-
πτοι ήσαν καὶ ἐριθεῖς μεταξὺ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν κα-
τοίκων. Οἱ ἁνθρώποι δὲν ἡδύναντο νὰ προσγρήσωσι
εἰς τὸ ἔργον τῶν καὶ ἀδειάς ἔντες τῆς γῆς στρεψαν τῶν
Κινέζων, δὲν ἡδύναντο νὰ ἐγγνωθωσι τοι ἐσήμαντεν
θέρισσας ἐν διήργειρεν τὸν ἔργασις τῶν. Εἴηται ηγε-

τότε ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν Κυθέρηνησιν, καὶ ἐγριώσθη τὸ
μυστικόν, ἔκτοτε δέ, πρὸς τὸ ἔδιον συμφέρον τῆς, ἡ
Ἐπικρία ἡγιαγάσθη νὰ θέσῃ ὑπερβολικὰ τὰ σύρματα.

Καὶ ἄλλος διδογοδούμικὸς κύρων

Καὶ ἄλλος σκύλος, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σιδη-
ροδρόμου καὶ ςύρει, ἐπελεύθησεν ἐσχάτως ἐν Ἀγ-
γίᾳ. Οὗτος πάλιν εἶγεν ίδιάζουσαν ἐνασχάλησιν τὸ
νὰ πρεπεῖμπῃ διὰ συρτημάτων καὶ ὑλαχῶν ἐκαστον
τραχίνον ἔτοιμον πρὸς ἀναγκωρησιν, καὶ δὲν ἡσύχαζε
πρὶν ὡρὴ αὐτὸν ἐκκινεῖν. Εἴχεν ἀποκτήσει, λέγουν, ὁρ-
μεμένως τὴν γῆντιν τῆς ἀκριβεῖσθαις ὥρας καὶ
στηγμῆς καθ' ἥν 0° ἀνεγάρει ἐκαστον τραχίνον ἐκά-
θητο συνήθως εἰς τὴν γωνίαν του, ἀλλὰ ἔμα τρέπει
τὸν καώδων τῆς ἀναγκωρήσεως, (μόνον τὸν καώδων
τῆς ἀναγκωρήσεως· πρὸς πάντα τὸν καώδων τὸν καώδων
ὑπηρεσίας ἡδιαρχέρει), ἀμέσως ἐπήδης ἔρθεται, ἐπεργεῖν,
ἴστατο πληγήσον τῆς ἀτμαρμάζης καὶ δὲν ἔπαινε νὰ γαν-
γίῃ μακρινῶς ἐώσαν ἀνεγάρει τὸ τραχίνον, καὶ
τότε ἔτερεται πρὸς τὸν φύλακα καὶ δι' ἄλλης ὑλα-
χῆς πάλιν τοῦ ὑπενθύμιζεν ἐτι πρέπει νὰ εἴναι ἀ-
γρυπνός εἰς τὸ καθηκόν του μέγχρι τῆς προσεγ-
γίσεως τοῦ ἄλλου τραχίνου. Είτα ἀπεσύρετο καὶ
ἡσύχαζε νέπ' ἀλίγια λεπτά, ἐωσαῦ ἡγήσῃ καὶ πάλιν ὁ
καώδων.

Διπλωτὴ εὐχαριστησίας

Καθηγητής τοῦ πανεπιστημίου ἀσθενῶν μανθάνει,
ὅτι ὁ ὑφηγητής τοῦ κύτοῦ μαθήματος ἐπιθυμεῖ νὰ
τὸν ὑποτάξῃ, καὶ ἐρωτᾷ πότε εἰμπορεῖ νὰ τὸν δεχθῇ:

— Εἰπέτει του νὰ ἔλθῃ αὔριον, λέγει, μετειδῶν.
Ἀν εἴμαι κακλίτερα θά μαζεύει πολὺ εὐχάρισταν νὰ
τὸν ὑποτάξῃ, ἀν εἴμαι γειρότερα... ἢ εὐχαρίστησις θά
είναι ἰδεατή του.